

Tienden af 15. Maj 1903. Dette foreslaas, fordi man har Eksempler paa, at en Kirke-ejer vedvarende undlader at efterkomme Synets Paabud.

Med Hensyn til Lovforslaget om Ændringer i Loven om Kirkers Bestyrelse skal jeg nævne, at der foreslaas en Ændring i Bestyrelsesforholdene ved Købstadkirker. Naar der til en Købstad hører et Landsogn, som har eget Menighedsraad, men ikke egen Kirke, skal efter den nugældende Lov kun eet Medlem, valgt af dette Menighedsraad, tiltræde Kirkens Bestyrelse. Efter Lovforslaget skal hele Menighedsraadet fra Landsognet tiltræde Kirkens Bestyrelse. Det er ganske rimeligt, at Landsognet føler sig noget brøstholdent ved den nugældende Bestemmelse, hvorefter kun eet Medlem fra Landsognet skal træde til, medens Købstadens Menighedsraad in pleno sidder i Kirkens Bestyrelse. Heraf følger, at der maa foretages en Ændring i Lovens § 4, og endvidere foreslaas det, at det Udvalg, der nedsættes af Menighedsraadet, skal vælges efter Forholdstalsvalg. — Ogsaa af § 4, 2det Stykke, 2det og 4de Punktum, foreslaas en ny Affattelse, der gaar ud paa, at de Kirkeværger, der er valgt udenfor Menighedsraadet, skal have den samme Funktionstid som de Kirkeværger, der vælges indenfor Menighedsraadet. — I § 14, Stykke 3, foreslaas det at ændre en Bestemmelse om, at kun de Kirkebudgetter, hvis Størrelse er paa indtil 500 Kr., kan stadfæstes af Provstiudvalget, saa at der ikke kræves Indsendelse til Ministeriet. Denne Bestemmelse foreslaas ændret saaledes, at de Kirkebudgetter, der er paa indtil 1000 Kr., kan stadfæstes af Provstiudvalget og ikke skal indsendes til Ministeriet. Det har nemlig vist sig, hvad man i 1922 ikke vidste, at de allerfleste Kirkers Budgetter, navnlig efter at de store Udgifter til Opvarmning af Kirkerne er kommet til, overstiger 500 Kr., saa at den nugældende Lovbestemmelse medfører, at saa at sige alle Kirkers Budgetter bliver indsendt til Ministeriet, og dette har ikke været Tanken. — Det foreslaas endvidere at føje et nyt Punktum til § 21, Stykke 1, gaaende ud paa, at hvis en Kirke-ejer, der ikke bor i det Sogn, hvortil Kirken hører, undlader at vælge en befuldmægtiget til at overtage Forretningerne som Kirke-ejer paa Kirke-ejerens Vegne, kan Overtilsynet for Kirken ud-nævne en befuldmægtiget Stedfortræder for Kirke-ejeren. Ogsaa dette Forslag henholder sig til konkrete Forhold, idet man har haft en Kirke-ejer, som ikke vilde ud-

nævne en saadan befuldmægtiget, hvorfor Kirkens Bestyrelse ikke har kunnet faa den fornødne Forretning med Hensyn til Kirkens Vedligeholdelse i Stand. — Til sidst skal jeg nævne, at til Lovens § 22, Stykke 7, foreslaas føjet et Punktum, der gaar ud paa, at naar en Kirke er i Sameje, og et Flertal af Kirkens Ejere, der repræsenterer over Halvdelen af Kirkens Værdi, ønsker, at Kirken skal overgaa til Selveje, kan dette finde Sted efter Lov om Afløsning af Tienden af 15. Maj 1903.

Idet jeg henviser til Lovforslagene enkelte Bestemmelser, til de Bemærkninger, der ledsager de i det andet høje Ting forelagte Lovforslag, og til Udtalelserne ved Forelæggelsen i det andet høje Ting, skal jeg slutte med at anbefale disse Lovforslag til det høje Tings Velvillie og til hurtig Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man foretog derpaa:

Første Behandling af Forslag til Lov indeholdende nogle Ændringer i Lov om Vedligeholdelse af Kirker og Kirkegaard m. v. af 30. Juni 1922.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1271).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov indeholdende nogle Ændringer i Lov om Sognebaandsløsning og Brugen af Kirkerne af 30. Juni 1922.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1273).

Lovforslaget sattes til Forhandling.